

A man with dark hair and a light-colored, long-sleeved shirt is floating in clear, deep blue water. He is holding a large, dark, textured piece of driftwood or a log. The water is very clear, and the lighting is bright, creating a serene and refreshing atmosphere. The man's expression is calm and focused.

La vita nuova

RAHVUSTEATER
VANEMUINE

teatri peatoetaja

156. hooaeg

La vita nuova

KOOMILINE DRAAMA KAHES OSAS
LUIGI PIRANDELLO ROMAANI „KADUNUD MATTIA PASCAL“ AINETEL

DRAMATISEERIJA JA LAVASTAJA PRIIT STRANDBERG

KUNSTNIK KRISTJAN SUITS

VALGUSKUNSTNIK PRIIDU ADLAS (EESTI DRAAMATEATER)

ROMAANI TÕLKIJAJA MERIKE PAU

MUUSIKALISED KUJUNDAJAD JOHAN RANDVERE JA PRIIT STRANDBERG

VIDEOKUNSTNIK JUHO PORILA

LIIKUMISJUHT JANEK SAVOLAINEN

INSPIITSIENT LIISA JURTOM

TÄNAME ABI EEST MARIA-KRISTIINA LOTMAN,
ÜLAR PLOOM, ELE SONN, PILLE PAAL

ERILINE TÄNU MARION STRANDBERG

ESIETENDUS 2. MAIL 2026 SADAMATEATRIS

Osades

Mattia Pascal, hiljem Adriano Meis

KAAREL POGGA

Mino, Scipione, Ikonografist jt

VEIKO PORKANEN

Ema, Marianne Dondi, Silvia Caporale jt

PIRET LAURIMAA

Robert, Terenzio, Ikonografist jt

REIMO SAGOR

Romilda, Tādi Scolastica, Pepita Pantogada jt

KRISTIN PRITS

Muusik

JOHAN RANDVERE

Oliva, Guandelina, Adriana jt

MIRJAM AAVAKIVI

Lapsed filmilõikudes

**KETERLY KOSE,
AMELIA TIJU STRANDBERG**

Batta Malagna, Anselmo, Sirkel, Romitelli jt

KAROL KUNTSEL

Seitse küsimust lavastajale kolm nädalat enne esietendust

Kas mäletad seda hetke, kui sind läbistas mõte: jah, just SEE ON see materjal, mida järgmiseks lavale panna?

Ei. Aga ma mäletan seda, kui üks väljaanne kuulutas surnuks mu kalli kolleegi Karol Kuntseli. Kui see juhtus, tuli mulle meelde see Pirandello romaan. Selle teose puhul mulle meeldib väga see olukord, kuhu peategelane satub. Parafraseerides Veršininit „Kolmest õest“: „Kui saaks alustada oma elu uuesti, kui saaks elada oma elust puhtandi!“. Aga kellena me seda puhtandit alustaksime? Kelle elu see oleks? Milline oleks see fantaasiasünnitis ning kui jätkusuutlik see võiks olla? Kas on kuidagigi võimalik iseenda eest põgeneda? Ja kuidas iseendaga leppida?

Pirandello romaan on kirjutatud meile üsna kauges ajas ja ruumis, nende inimeste mõtted, harjumused ja elulaad ei sarnane väga selle eluga, mida elame meie. Kas selle ületamine on olnud trupile suur probleem?

Inimese mõttemaailm kahjuks või õnneks kuigi palju ajas ei muutu. Meid ümbritsev muutub küll, ja see kindlasti mõjutab meie harjumusi, teadmisi ning vaimu, kuid kuna Pirandello tegeleb eksistentsiaalsete küsimustega, millega inimene Aadamast alates on tegelenud, siis ei ole ajastust lähtuvate mõtete või kommetega üldse küsimusi tekkinud. Pigem on need inspireerinud. Pirandello inimene on tööstusrevolutsiooni, linnastumise ning sellega kaasneva üksinduse kehastus. Tal on tugev töö- ja vabadusejanu, kuid ta on vangistatud elu frivoolsuse, ahnuse, alatuse ja isekuse ahelatesse.

Kui oleks võimalik Pirandelloga juua üks capuccino ja tõmmata üks sigarillo – millest räägiksite? Mida tahaksid temalt küsida?

Võib-olla oleks targem vaikida ja nautida, sest kindlasti vastaks ta ühele küsimusele kümne järgmise küsimusega. Aga – kui elu on uni ning kombinatsioon erinevatest reaalsuste ning tunnetuste pundardest, siis kus ja mis võiks olla tema arvates tõelus?

Kas proovides on olnud jutuks, kuidas haakuvad omavahel Pirandello filosoofia ja kaasaegne digimaailm, mis võimaldab meile mitmeid identiteete ja „mitmeid elusid“?

Need on huvitavad seosed – kui tavaliselt inimene loob iseennast igas olukorras iga inimesega uuesti ja uuesti, siis nüüd on meile maskideks virtuaalsed tegelased, kes on minu hinnangul palju vähem tõelised kui meie enda loodavad minad. Inimene paneb ennast ikka välja minnes ilusasti riidesse või proovib näida võimalikult lähedane inimesele, kellel ta enda pilk peatuks. Samal viisil loome sotsiaalmeedia kontodel oma „minad“, oma võimalikult täiuslikud minad. Kes ei oleks oodanud hetke, mil kõik lapsed lõpetaksid kaklemise ja nutmise, et postitada

Instagrami perfektne röömus perepilt? Kindlasti on need „minad“ reaalsusest väga kaugel. Samuti olen ise kohtunud noortega, kellele internetimaailmas loodud isik – olgu see siis tegelane jututubadest või arvutimängust, on palju sümpaatsem kui tema reaalne mina. See on muidugi lõks ja sarnasesse lõksu astub ka „La Vita Nuova“ peategelane. Maskide taha pugemine on väga normaalne ja loogiline refleks, kuid internetis loodud maske usume me justkui ise samuti ning see võib tekitada veel eriti vastuolulise minapildi.

Pirandello-filosoof ja Pirandello-mängur? Kumb jääb sinu jaoks peale? Või on nad tasakaalus?

Tasakaalus.

Mattia Pascal saab võimaluse alustada oma eluga otsast peale. Kui panna ennast tema olukorda: kas see võiks olla elu suurim lotovõit või pigem kukkumine kuristikku?

Kukkumine kuristikku. Kindlasti sõltub see aga sellest, mille eest põgenetakse. Iseenda

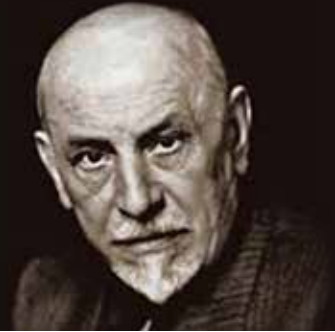
eest ei ole võimalik pääseda – see on kindlasti ka Pirandello üks sõnumeid. Iseendaga peab leppima. Maailmas on ju hulganisti teada kuritegeliku taustaga isikuid, kes oma kodumaal imelikult kaotsi lähevad ning peagi kusagil kaugel täiesti uue isikuna oma eluga edasi lähevad. Jaapanis on olemas isegi termin „jouhatsu“, eesti keeles umbes „aurustumine“ või „haihtumine“ ning salajased ettevõtted, kes „jouhatsut“ sooritada aitavad. „Jouhatsu“ sooritavad inimesed, kes soovivad lõpetada oma tööalased või muud suhted, valdavalt põgenetaksegi kas võlgade või väga sassi läinud suhete eest. Aga iseenda eest ei ole ju pääsu. Elukaaslane, võla, sotsiaalse seisuse võid sa ju maha jätta, aga iseenda eest pääseda lootust ei ole. Iseendaga pead sa lõpuks ikka leppima ning suutma endale andestada. Hing ei lähe kaheks. Andeks andmine on omaette müsteerium – kusjuures, miskipärast on teistele lihtsam andestada, aga iseenda puudusi või tegusid endale andeks anda on väga raske.

Kas ja mil viisil on ümbritsev maailm tundunud Pirandelloga tegelemise ajal teistsugune?

Pirandello naudib väga mängu reaalsuse ja tõelusega. Sellepärast on ta ka teatris üks magus tegemine, sest teater ju tegeleb samuti illusiooni või siis pigem uue reaalsuse loomisega. Reaalsuse, mis tekib vaataja ning lavastuse vahel. Kui tegime Vanemuises 2020. aasta kevadel proove Pirandello tuntuima näidendiga „Kuus tegelest autorit otsimas“, mis pandeemia tõttu esietenduseni ei jõudnud, toimus proovides väga huvitav reaalsuse nihe. Iga proov algas täiesti uutmoodi reaalsusega: „Mitu haigestunud täna? Kus? Mis riik läks lukku? Kui mitu hukkunut?“ Selle kõige keskel oli teatrireaalsusega tegelemine väga kummaline. Nüüd taas Pirandelloga tegeledes on maailmas samuti toimumas totaalne nihe – loed ajalehest, et USA president lubab läbi viia genotsiidi ning korduma hakkavad ajaloo kõige tumedamad sündmused, ning samal ajal lood trupiga koos lavastust, olles oma reaalsuses, mis on meie jaoks antud hetkel justkui kõige tähtsam.

Küsis Sven Karja

Luigi Pirandello eluloo tähtsamad daatumid

1867 sünd Sitsiilia saarel Agrigento linnakeses. Kirjaniku isa- ja emapoolse suguvõsa liikmed olid osalenud itaallaste rahvuslikus vabadusliikumises *risogirmento*, kuid sellele järgnenud argine reaalsus ja sotsiaalne ebavõrdus purustas paljude itaallaste illusioonid – selle meeolelu kajastusi võib leida ka Pirandello loomingus.

Luigi isa oli edukas väävlitööstur ja eeldas, et poeg jätkab tema ametis, kuid viimane ilmutas varakult hoopis kirjanduslikke huvisid.

1880 Õpingute algus Palermos, seejärel Roomas. Esimesed kirjanduslikud katsetused, esialgu poeesia vallas.

1884 Pirandello trükidebüüt, Torino ajalehes ilmus jutustus „Hurtsik“.

1891 filoloogiadoktori kraad Bonni ülikoolist, oma doktoritöös uuris Pirandello oma kodukoha Sitsiilia dialekte.

1889 ilmus Pirandello esimene luulekogu „Magur valu“.

1894 loobumine luulest ja siirdumine proosasse, ilmus esimene lühijuttude kogu „Armastus ilma armastuseta“. Oma stiililt esindavad Pirandello varased proosateosed verismi (itaalia vaste prantsuse naturalismile).

Abielu isa äripartneri tütre Antonietta Portulanoga, kellega Luigi kohtus esimest korda alles altari ees.

1895 Pirandellode perre sündis poeg, kellele peagi lisandusid tütar ja teine poeg.

1901 ilmus Pirandello esimene romaan „Väljatõugatu“.

1903 maalihke tagajärjel hävis Pirandello isa väävlikaevandus, perekond pankrotistus, muuhulgas kadus ka Antoinetta isa antud raha. Antoinetta varises vaimselt kokku. Naise haigushood, erinevad foobiad ja alusetud süüdistused teiste pereliikmete

aadressil avaldasid mõju ka Pirandello loomingu, kus esineb sageli hullumeelsuse ja illusioonides elamise motiive. Perekonna majanduslik olukord võimaldas Antoinetta viimise raviasutusse alles aastal 1919 – siis sai vaimuhaige naise poolt loodud kodune terror sai viimaks lõpu.

1904 ilmus Pirandello esimene laiemat tähelepanu pälvinud teos, romaan „Kadunud Mattia Pascal”. Sellele järgnes rida novellikogumikke ja kriitikakogumik.

1908 ilmus essee „Huumorist”, milles Pirandello avas oma loomingu põhilisi printsiipe ja maailmavaadet.

1910 jõudsid lavale Pirandello esimesed näidendid, mitmed neist olid kirjutatud siitsiilia murdes.

1911 romaan „Tema mees“

1913 ajalooline romaan „Vanad ja noored”

1915 romaan „Kaamera...“

1917 näidend „Nii see just ongi”, esimene Pirandello näidend, mis uuris tõe ja näivuse vahetõrja ning raputas tugevalt publiku ootusi ja arusaamu. Siitpeale orienteerus Pirandello dramaturgiale, kujundades välja omaenese teatrifilosoofia, mille keskpunktis on senise illusionistliku teatri lammutamine

ja mis õige pea hakkas mõjutama modernistliku teatri arengut kogu maailmas.

1919 lisandus terve rida uusi näidendeid, neist edukaim „Inimene, elajas ja voorus“.

1921 esietendus Roomas „Kuu tegelast autorit otsimas”, mis lõppes publiku käsi-kähmluse ja teatrist pageva autoriga, niivõrd harjumatu tundus publikule praegu nii levinud „teater teatris” mänguvõti. Ent juba järgmine lavastus samal aastal Milanos kujunes triumfaalseks, järgnesid edukad lavastused Londonis, Saksamaal ning USA-s. Eriti kuulsaks sai „Kuu tegelase” lavastus Pariisis. Pirandello mõjuväljas said maailmadraama kontekstis tuule tiibadesse eksistentsialism ja absurdism. „Kuu tegelast autorit otsimas” kui teatrikunsti ürgtuuma lahkav teos kuulub sageli teatritudengite repertuaari. Erandiks pole ka Eesti, kus kõik kolm selle näidendi lavaversiooni (aastatel 1976, 1991 ja 2004) on mängitud teatritudengite poolt.

1922 esietendus järgmine Pirandello maailmakuulus draama „Heinrich IV”, filosoofiline tragikomöödia hulluse, mängu, võimu ja iha piiridest ning piiratusest.

1924 Pirandello astus Benito Mussolini juhitud Rahvusliku Fašistliku Partei liikmeks. Tänapäevani on jäänud selgeks vaidlemata, kui-

võrd oli see samm tingitud kirjaniku ideoloogilistest vaadetest, kuivõrd kaalutlustest enama loomingulise sõltumatuse järele.

1925 avati Roomas Mussolini rahalise toetuse abil Teatro d'Arte, mille juhiks sai Pirandello. Teatri esinäitlejaks sai Pirandello viimaste aastate muusa ja armastatu Marta Abba, kellele mõeldes on siitpeale kirjutatud kõik Pirandello näidendite naispeaosad. Nende kohtudes oli Marta 25-aastane, Pirandello 58-aastane.

1926 romaan „Üks, ei ühtki, tuhat tükki“, mis proosavormis võtab kõige reljeefsemalt kokku Pirandello filosoofia: inimesel puudub minateadvus, ta on vaid teiste inimeste peegelduste summa.

1928 Teatro d'Arte suleti majanduslike raskuste tõttu.

1929 Pirandellost sai Itaalia Akadeemia liige.

1930 esietendus Berliinis Pirandello kolmas kuulsam teatriteemaline näidend „Täna õhtul improviseerime“. Ka Pirandello teised uued näidendid tulid lavale väljaspool Itaaliat, kus ta oli hakanud oma populaarsust kaotama.

1934 Luigi Pirandello pälvis Nobeli kirjanduspreemia.

1936 Pirandello surm

Pirandello loominguga moodustavad seitse romaani, nelikümmend näidendit ja enam kui kakssada novelli, lisaks esseed, kirjanduskriitika ja luuletused.

Eesti teatrisse jõudis Pirandello looming täpselt sada aastat tagasi. 4.juunil 1926 esietendus Draamastuudio teatris „Mees, loom ja voorus“, lavastajaks Rudolf Engelberg.

Pirandello romaanide dramatiseeringuid ei ole Eestis varem lavastatud.

Kristin Prits

Kaarel Pogga

Karol Kuntse

Romaan „Kadunud Mattia Pascal“

Romaan ilmus osade kaupa mainekas kirjandusajakirjas Nuova Antologia aastal 1904, mil autor maadles depressiooni- ja suitsiidimõtetega. Seoses perekonna väävliaevanduse pankrotistumisega olid lisandunud ka majanduslikud probleemid, mõnda aega oli kirjanik sunnitud leivateenimiseks töötama lihtsa itaalia keele õpetajana.

Tänu Pirandello sõbra ja mainitud ajakirja toimetaja Giovanni Cena vastutulelikkusele sai autor honorari iga ilmunud osa eest eraldi, enne romaani lõplikku valmimist. Romaanist on leitud mitmeid autobiograafilisi detaile, näiteks on teada, et 1889. aastal kodulinnas Agrigentos suve veetes külastas Pirandello kohalikku Lucchesi-Palli raamatukogu, kus väärtuslikke käsikirju hoiti erakordselt armetutes tingimustes. Antud mälestuspilt on aluseks romaani algul visandatud Boccamazza raamatukogu kirjeldusele. Ka romaani keskne sūžeeiliin – surnuks arvatud isiku tegutsemine valenime all ja selle kõiki jahmatav ilmsikstulek – on võetud ühest Ameerikas toimunud samalaadsest juhtumist. Mõistagi leidub kokkulangevusi Mattia Pascali ja Pirandello perekonna- ja finantsprobleemide üksikasjades. Samas on romaanis oma koht ka kirjanikufantaasial. Näiteks ei ole kunagi realselt eksisteerinud Mirago-nimelist linna. Reaalsuse ja kujutluse vahealal asuvad romaanis kujutatud esoteerilised motiivid. Teada on, et Pirandello tundis suurt huvi eelmisel sajandivaheetusel intellektuaalide seas moodi läinud okultismi ja teosofia vastu ning osales ka ise mitmetel spiritistlikel seanssidel. Õieti

Veiko Porkanen

Mirjam Aavakivi

Priit Strandberg

oli tema müstikahuvi tärganud juba lapsepõlves erinevate kumituslugude kaudu ja peegeldus ka tema loomingus.

Avaramas plaanis annab „Kadunud Mattia Pascal“ värvika panoraami Esimese maailmasõja eelse Itaalia provintsielu sotsiaalsetest suhetest ja mentaliteedist ning teoses peegelduvad üsna täpselt mitmed aastatel 1901–1903 toimunud reaalsed sündmused. Kirjandusloolises kontekstis tasub tähele panna, et Pirandello reaalne isiklik tragöödia ja sisemine segadus sünkroniseerub igati sel perioodil itaalia kirjanduses valitsenud trendidega, mille fookusesse tõusevad identiteedikriisi, subjektivismi, lõhestunud teadvuse ja maailma illusoorse tajumise teemad.

Kui võrd selle romaani struktuuri on küllalt keeruline ja mitmesse stilistikasse hüppav, on kirjandusteadlased olnud hädas selle täpsema liigitusega. Nii on selles nähtud nii pikareskset kelmiromaani ja psühholoogilist seiklusromaani, aga ka psühhoanalüütilist arenguromaani või siis hoopis selle vastandit „lagunemisromaani“. Ilmselgelt on tegu ka väga teatraalse romaaniga, mitmed tegelased ja stseenid meenutavad pigem teatrilaval toimetavaid, pisut karikatuurselt välja joonistatud karaktereid.

Romaani retseptsioonis kajastuv lugejate teatud nõutus ajendas Pirandellot kirjutama teosele ka selgitava eessõna, mis lisati „Kadunud Mattia Pascali“ 1921. aasta väljaandele ja kõigile sellele järgnenud kordustrükkidele.

Hilisemates kirjanduskäsitlustes peetakse seda romaani üheks Euroopa varase modernismi parimaks näiteks. Pirandello enda loomingus tähistab see liikumist varasemast naturalismist eksperimentaalsema, julgelt isikupärase esteetika suunas, mis seab subjektiivse taju ettepoole objektiivse reaalsuse ees

Johan Randvere

Reimo Sagor

Piret Laurimaa

ja tõstab fookusesse identiteedi konstrueerimise keerukad küsimused. Uusi käsitlusi ja analüüse ilmub „Kadunud Mattia Pascalist“ aga tänapäevalgi, sest teose keskmes olev traagiline paradoks – peategelase püüe pealesurutud rollidest vabaneda ei too kaasa tõelist vabadust – seostub väga selgelt ka kaasaja indiviidi painetega.

Romaani „Kadunud Mattia Pascal“ on korduvalt ekraniseeritud ning toodud ka teatrilavadele. Esimene filmiversioon oli prantslase Marcel L’Herbieri lavastatud tummfilm aastal 1925. Järgnevalt valmis režissöör Pierre Chenal 1937. aastal koguni kaks versiooni suuresti samade näitlejatega, prantsuse- ja itaaliakeelne. Tänapäeval on aga enim tuntud itaalia filmilavastaja Mario Monicelli 1985. aasta ekraniseering, mis tõi Pirandello romaani olustiku lähemale kaasajajale ning mille nimiosas hiilgas itaallaste filmikuulsus Marcello Mastroianni.

Teatriversioone sellest romaanist on tehtud väga erinevas laadis: ühemehe-tükist kuni muusikalini.

Eesti keeles on romaan ilmunud kahes erinevas tõlkes: 1935. aastal, tõlkijaks Valentin Pomm ja 2001. aastal, tõlkijaks Merike Pau.

Kes või mis on rulett?

Meile tuntud rulett on tulnud prantsuse keelest, kus sõna *roulette* tähendab väikest ratast. Arvatakse, et rulett on inglise lauamängude Roly-Poly, Reineri ja Ace of Heartsi, itaalia lauamängu Even-Odd ja vana prantsuse lauamängu ruleti kombinatsioon. Teistel andmetel leiutas ruleti maailmakuulus matemaatik Blaise Pascal.

Väidetavalt mängiti esimest korda maailmas ruletti 1795. aastal Pariisis, kust see levis kiirelt üle kogu Euroopa, aga ka Ameerikasse.

Mängu eesmärgiks on ära arvata, millisel ruletirattal oleval numbril kuul peatub.

Rulett jaguneb kaheks põhitüübiks: Euroopa rulett ja Ameerika rulett. Erinevus seisneb ruletilauas. Lual on alati ruletiketas, mis Euroopa ruleti puhul on jagatud 37 lahtriks, neist 18 on punased, 18 mustad ja üks roheline (0) ehk null. Ameerika ruletis on kaks nulli (0 ja 00), seega on ka lahtreid ühevõrra rohkem ehk 38.

Mängu alguses toimub panustamisvoor, kus iga mängija asetab panused valitud numbrile, numbrite kombinatsioonile, värvile, paaris- või paaritule numbrile. Seejärel paneb

diiler keerlema ruletiratta ning ruletikuuli vastupidiselt ruletiratta keerlemissuunale.

Mingil hetkel jääb kuulike seisma ühel numbritest, millest saab antud jaotuse võidunumber. Kõik mängijad, kelle panus sattus kas võidunumbrile, sobivale värvile või numbrite kombinatsioonile, on võitnud ja neile makstakse välja nende panuse suurusse ja liigile vastav võidusumma.

Allikas: Kristi Korjus, „Ruleti kasutamine tõenäosusteooria õpetamisel gümnaasiumis“. Magistritöö, Tallinna Ülikool, 2018

Kui suur roll on selles lavastuses klaveril?

Klaveri roll on päris suur. Klaveri kõla on ju igavikuline ja ei seostu ühegi konkreetse tundega, vaid laseb kuulajal igale oma tundele tema kõlast tuge saada. Klaver on siin natuke nagu kommenteerija, taust, esineja, hing...

Peateemaks olen valinud Beethoveni üle-eelviimase sonaadi teema, mis on heliloojal antud teatud tagasivaatega, täis lootust ja ilu. Lisaks kõlavad veel Chopini, Glassi ja Bartóki heliteosed ning mõned itaalia laulud, mis ajastuga väga hästi klapivad, ka ise kirjutasin ühe pisitillukese koraalikese.

Usun, et need loovalikud hakkavad seda lugu igati toetama. Lugu, kus mees saab võimaluse oma elu uuesti alustada. Lisaks laval nähtule hakkab igaühel peas jooksuma ka oma lugu, mis jääb kummitama. Ja samas ka oma elu toetama, sest Mattia Pascali lugu aitab iseenda elu tunnetada mõnusamalt ja tänulikumalt.

Johan Randvere

A man is floating face down in dark, rippling water. He is wearing a light-colored, possibly wet, long-sleeved shirt and dark trousers. His arms are outstretched horizontally, and his legs are also outstretched horizontally, with his feet pointing towards the top of the frame. The water is dark and has some greenish-yellow algae or moss-like growths on the bottom, which are visible through the water's surface. The overall mood is somber and contemplative.

Me oleme paljud, just; nii paljud kui palju meid oli väljaspool seda tegu ja kui paljudel polnud selle teoga midagi pistmist. Me polnud ainult see; see üks, tähendab, see realiteet, mida me hetkeks endale omistasime ja mis sel hetkel teoga aitama sai, kaob sageli üsna varsti täiesti; just nimelt, sest isegi mälestus teost jääb, kui ta üldse jääb, ängistava ja seletamatu unenäona püsima. See teine, kümme teist, kõik need teised, kes me oleme või võime olla, astuvad ükshaaval meie ette ja küsivad, kuidas me võisime seda teha; ja meie ei oska seda enam seletada.

Luigi Pirandello, „Üks, ei ühtki, tuhat tükki“, tõlk Aleksander Kurtna

Luigi Pirandello aforisme

Noored on meile isadeks, sest nad on
meist astme võrra ahvist kaugemal.

Ma tutvustan end teile niisugusena, nagu on
kohane suhtele, mida ma soovin teiega luua.

Elu on tulvil lõpmatuid absurde, mis ei
vaja tõestamist, kuna nad on tõelised.

Elu aga ei tee lõppjäreltusi. Ta ei saagi
seda teha. Kui ta homme lõppotsuse teeks,
oleks ta lõppenud.

Teatrijuht Aivar Mäe

Draamajuht Tanel Jonas

Muusikajuht Risto Joost

Balletijuht Jevgeni Grib

Lavastusala Karis Hindriksoo-Pitsi, Lisett Soomäe

Pealavameister Rello Lääts

Lavatehniline ala Veljo Rüütli, Kevin-Kristjan Koppel, Paap Nõmm,
Siim Tiitus, Risto Hanneste, Tair Pöder

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Mait Sarap, Helli Aas,
Taavi Kask, Innari Toome, Ain Austa, Andres Lindok, Katrin Pahk,
Leenamari Pirn, Terje Kiho, Indrek Ots, Mart Raja, Karmo Kiivit, Einar Pallas

Rekvisiidiala Liina Martoja, Brigita Värnik, Kaie Uustal,
Mirka Porrassalmi, Astrid Põhako, Nele-Liis Raud

Kostüümiala Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Triin Isak, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk,
Edith Ütt, Marika Normet, Elli Nõps, Inkeri Orasmaa, Irina Medvedeva, Tia Nuka,
Natalja Malinen, Kaire Arujõe, Olga Vilgats, Anneli Vassar, Heli Kruuse, Riina Seeblum,
Reet Vaga, Ivi Vels, Ljubov Guzun, Klaarika Sild, Svitlana Osypiv

Riietusala Raina Varep, Grete Rahi, Katariina Talts, Kaidi Mikk

Jumestusala Anneliis Punnar, Viktoria Rüster, Keidi Keerberg, Hanna Liisa Hõim

Valgustusala Andres Sarv, Jaanus Moor, Tauri Kötsi

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Juho Porila, Martin Salundi, Kalev Kääpa

Plakatifoto autor Heikki Leis

Kavalehe koostanud Sven Karja, **kujundanud** Katrin Leement,
kavalehe fotode autorid Elerin Ehte, Heikki Leis

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.

Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUH22X

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,

Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,

Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Autopartner

Suvekontserdi peatoetaja

Hotellipartnerid

Grimmpartner

Partnerid

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

 TALLINK

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

ESTIKO ELAMUS

Pakume üheskoos enam

LYDIA
HOTEL

www.lydia.ee
Ülikooli 14, Tartu

DORPAT

www.dorpat.ee
Soola 6, Tartu

RAHVUSTEATER
VANEMUINE

vanemuine.ee